

Tal vid mottagandet av Hanna Pettersson som kyrkoherde i Krokoms pastorat 12 januari 2020 i Aspås kyrka

När vi nu hört de mer formella orden från vår handbok om kyrkoherdeuppdraget, vill jag också säga några mer personliga ord. Först och främst vill jag rikta ett stort tack till dig Hanna för att du tackat ja till detta uppdrag. Som ni hörde är kyrkoherdeuppdraget ingen enkel uppgift. Du har redan provat på det och vet, till stor del vad du gett dig in i och jag kan, inte minst utifrån min egen kyrkoherdeerfarenhet, ana att det inte varit enkelt för dig att fatta beslutet att axla denna utmaning.

Att vara kyrkoherde är något annat än att vara kommunal tjänsteman eller VD i ett företag. Som kyrkoherde är du chef över all verksamhet i pastoratet och dess församlingar. Ett ansvar som du tillsammans med kyrkorådet och i dialog med församlingsråden måste utföra utifrån de lagar, avtal och förordningar som reglerar dessa områden i vårt samhälle. Men dessutom har du också ett ansvar för att allt församlingarna och pastoratet gör utgår ifrån och vilar på kyrkans tro, bekännelse, lära och ordning. Det är detta som gör att kyrkoherdeuppdraget både medför ett fullvärdigt ledamotskap i kyrkorådet och församlingsråden, ett chefs- och ledningsansvar i relation till anställda och ideella samt ett självständigt och personligt läroansvar inför biskop och domkapitel. Ja, det är ett stort uppdrag, och det är inte enkelt.

Därför uppmanar jag er anställda och ideella medarbetare att ge Hanna mycket stöd, uppmuntran och en lojalitet som medför en respekt för de förordningar som reglerar ert medarbetarskap i relation till kyrkoherdens och kyrkorådets ledning och styrning. Och er förtroendevalda vill jag uppmana att aldrig tumma på det stöd, den lojalitet och den kompetensutveckling en kyrkoherde behöver samt att ni ständigt respekterar att kyrkans unika organisation innebär att ni varken får agera som en kommun- eller föreningsstyrelse. Ta gärna hjälp av mitt Herdabrevs andra kapitel i era studier kring dessa viktiga ansvarsområden och uppdrag.

Hanna, denna dag på kyrkoåret firar vi till minne av Jesu dop. Och det finns en viktig parallell med Jesu dop och din mottagning i dag. Genom Johannes döparens dop invigs Jesus i sitt frälsningsuppdrag. Som kyrkoherde sätts du in i ett sammanhang av kyrkligt ledarskap som har sin grund i detta frälsningsuppdrag. Ja, det är stora ord, men du går också in i ett obegripligt stort uppdrag. Min bön och önskan Hanna är därför att denna dags budskap om grunden för detta sammanhang ständigt skall påminna dig om vad som är det viktigaste i ditt kyrkoherdeuppdrag.

Det viktigaste är inte du och hur mycket du orkar och klarar. Det viktigaste är uppdraget och uppdragsgivaren. Grunden till uppdraget för dig, liksom för Jesus är inte den egna kraften, viljan eller för den delen rädslan och kraftlösheten utan Guds vilja, kärlek och hans kraft genom den helige Ande. Du är inte ensam. Jesus som går med dig vet hur det

är även när allt verkar hopplöst och mörkt. Det är inte din egen väg du skall gå eller din egen förmåga och energi som skall bära dig. Det är tillsammans med Jesus, i Guds kärlek och den helige Andes kraft du skall gå. Detta behöver en kyrkoherde verkligen påminna sig om varje dag!

Så här säger Herren din Gud i dagens gammaltestamentliga text: *"Var inte rädd, jag har friköpt dig, jag har gett dig ditt namn, du är min. När du går genom vatten är jag med dig... när du går genom eld skall du inte bli svedd... Du är dyrbar för mig, jag ärar och älskar dig."*

Ja, dessa ord gäller också dig Hanna. Bevara dem i ditt hjärta. Gå in i denna uppgift med frid och glädje och i stolthet över din kyrkas kallelse och uppdrag!
Gud välsigne dig. Amen

+Eva Nordung Byström
Biskop i Härnösands stift, Svenska kyrkan